

Ik werk op mijn eigen tempo, stap voor stap

Interview met Veronique Peeters, STRUKTUUR (België)

Door Victoria Vandersteen

Veronique Peeters is een opmerkelijke dame die de laatste 2 jaar heel wat veranderingen heeft doorgemaakt. Na een carrière van meer dan 30 jaar in de bedrijfswereld besloot ze voor haar droom te gaan, opruimcoach te worden. Later kreeg ze gezondheidsproblemen... en moest ze haar leven aanpassen aan deze nieuwe veranderingen. We hadden de kans om haar online te ontmoeten en hadden een leuk gesprek.

Wat deed je besluiten om na je 50ste ondernemer te worden?

Wel, ik deed al zoveel jaren mijn werk, had echt een stabiele 9-tot-5 baan en deed waar ik goed in was als office manager. Na een tijdje voelde ik me niet meer tevreden of erkend voor mijn werk. Ik voelde echt dat ik een verandering moest maken. Vrienden zeiden me dat ik het starten van mijn eigen bedrijf moest overwegen, maar in wat precies. Ik had geen idee, totdat mijn partner me vertelde dat ik heel goed was in organiseren. Ik was een geweldige kantoormanager en in mijn privéleven runde ik het huishouden ook als een manager. Ik deed wat online onderzoek en ontdekte dat mijn vaardigheid een naam had: "Professional organizer". Ik realiseerde me niet dat ik andere mensen kon helpen met deze vaardigheid. Ik volgde een professionele cursus en combineerde deze nieuwe passie met mijn voormalige baan.

Heeft het combineren van twee banen goed voor u gewerkt?

Nee, helemaal niet. Ik kan niet van allebei een beetje doen. Ik wilde me echt volledig op mijn nieuwe activiteit richten. Het was een uitdaging! Hoewel mijn inkomen als "professional organizer" niet genoeg was om mijn oude baan op te geven, heb ik wel de stoute schoenen aangetrokken en mijn vaste baan en alle zekerheden die ik had, achtergelaten.

Hoe heb je deze carrièreswitch aangepakt?

Het ging goed. Ik koos voor mezelf en het voelde echt bevrijdend. Ik deed eindelijk iets wat ik echt leuk vond om te doen. Ik zie me de komende 15 jaar nog wel werken in mijn nieuwe carrière.

Wanneer ben je begonnen als professional organizer?

In 2019 ben ik fulltime begonnen en dat ging goed. Ik had nieuwe klanten, ik bereidde mijn social media posts voor en stond te popelen om verder te gaan op mijn zakelijke reis.

Wat gebeurde er een jaar later?

Begin 2020 kreeg ik moeilijk nieuws: ik kreeg de diagnose borstkanker. Dus daar stond ik, niet in staat om te werken voor ten minste 3 maanden. Ik wilde niet dat dit zou gebeuren, omdat ik net nu zo goed bezig was als opruimcoach. Mijn wereld stond even stil. Toen de lockdown zich een paar weken later aankondigde, merkte ik dat de hele wereld stilstond, dus ik liet het gewoon zijn en ging mee met de omstandigheden waar we mee te maken hadden.

Hoe kijk je nu, een jaar later, tegen die eerste drie maanden aan?

Omdat ik niet mocht werken, hield ik me wel op een milde manier bezig. Andere professionele opruimcoaches gingen volledig online. Ik koos er doelbewust voor om te genezen en van het leven te genieten. In die periode lag ik in de zon en zorgde ik voor mezelf. Maar ik begon mijn werk, mijn klanten en vooral de mooie resultaten die we altijd behaalden te missen, dus gaf ik 6 gratis online consulten weg. De Online Formule werd me duidelijk. Omdat ik merkte dat er ook op die manier mooie resultaten te behalen waren, besloot ik mijn diensten ook online aan te bieden.

Wat zijn de diensten die je verleent?

Nu help ik bij het organiseren van het huis en/of de administratie van mijn klanten. Bij sommige ontstond chaos omwille van bepaalde levensomstandigheden, dus help ik ze met ontspullen en overzicht krijgen over hun spullen en ruimtes. Daarna zet ik ook systemen op, zodat ze de chaos en rommel in de toekomst kunnen vermijden. Ze hebben betere gewoontes en zorgen ervoor dat het overzichtelijk en opgeruimd blijft. Sinds een paar maanden heb ik een Facebook-groep. Veel mensen begonnen tijdens die lockdowns hun huis op te ruimen. Hoewel ik andere organizers mensen zag uitdagen om te gaan opruimen, denkend dat iedereen ineens te veel tijd had. Nou, ik kan je verzekeren dat dit niet voor iedereen het geval was. Sommige eenoudergezinnen moesten thuis werken en voor een peuter of een ouder kind zorgen. Daarbovenop het huishouden draaiend houden, boodschappen doen mét de kinderen want men kon ze niet even droppen bij de grootouders. Dit is maar één voorbeeld. Ik raadde de mensen rondom mij eerder aan om de lat een stukje lager te leggen en niet te veel van zichzelf te vragen, want deze periode was voor velen ook erg hectisch en stressvol.

Dus je begreep volledig de situatie waar veel ouders doorheen gingen?

Ja natuurlijk en ik kreeg veel reacties op mijn nieuwsbrief waarin ik de mensen aanmoedigde het rustiger aan te doen en voor zichzelf te zorgen. Sommigen zeiden: "We voelden ons zo onzeker en incompetent omdat we niet konden volgen". Veel andere mensen hadden tijd genoeg en konden allerhande klussen aanpakken, maar sommigen niet, die hadden net moeite om alle ballen in de lucht te houden : thuiswerken, de kinderen thuisonderwijzen, baby's en kleuters thuis opvangen, het huishouden runnen, ... ". Ik was best wel tevreden dat ik die nieuwsbrief had geschreven, het stak mensen een hart onder de riem, ze zagen in dat ze niet alleen waren en dat ze zeker langzamer aan mochten gaan doen.

Je toonde nogal wat empathie naar je volgers en klanten?

Ja, natuurlijk. Ik hou zeker van organiseren en het hebben van een overzichtelijk en opgeruimd huis, maar wanneer het te veel is, moet het ook gezegd worden.

En hoe ging het voor jou tijdens de lock down?

Nou, ik moest rusten en genezen van mijn kankerbehandeling. Het was een enorme uitdaging omdat iedereen thuis was. Mijn 2 tieners volgden online lessen en mijn man werkte van thuis uit. Dit was een enorme verandering voor mij. In "normale" tijden zou ik alleen zijn, mijn eigen ding doen en nu, waren ze allemaal 24/7 thuis en werd ik verondersteld om te rusten en stilaan weer m'n werk op te starten.

Nogal moeilijk dan?

Ja, omdat ik na de behandeling toch wel moeite had om me te focussen en te concentreren. Doordat ik te snel afgeleid werd, verhuisde ik mijn werkplek naar de zolder om daar weer rustig aan het werk te kunnen gaan.

Hoe ben je weer aan het werk gegaan?

Ik ben opnieuw begonnen, de behoeften van mijn klanten nagegaan. Mijn diensten waren al een tijdje online, maar ik miste het live contact met mijn klanten. Ik nam mijn tijd, want alles was trager geworden, niet alleen door de pandemie maar ook mijn gezondheid deed me vertragen. Ik werkte op mijn eigen tempo en begon stap voor stap.

Ben je op een of andere manier veranderd sinds de pandemie en je ervaring met kanker?

Nou, ik ben me meer bewust van mijn eigen grenzen en vaardigheden. Ik adviseer mijn cliënten ook "Denk aan jezelf, doe iets voor jezelf. Doe iets wat je gelukkig maakt". Als de zon schijnt ga dan lekker genieten in de zon en laat het schoonmaken van je keuken voor de dag erna. Ik adviseer ook mensen die een gezondheidsprobleem hebben gehad om in kleine stukjes te werken, om de tijd te nemen om schoon te maken en te ontruimen. Eén dag per keer. Doe één lade per dag, zodat je ziet dat je vooruit gaat, maar voorkom dat je te snel te veel doet.

We hechten ons vaak aan zoveel spullen, dat we er ook emotioneel aan gehecht raken. Hoe kun je dit verklaren?

Elk voorwerp heeft een betekenis voor de eigenaar. Soms is het een geschenk van een speciaal iemand, soms is het de herinnering aan een speciale gelegenheid of levensmoment. Wie heeft je dit voorwerp gegeven? Welke herinnering roept het bij je op? Waar was je toen je het kreeg? Welke geur was aanwezig? Zoveel factoren rond één voorwerp dat het moeilijk is om het weg te doen. Als buitenstaander zou je kunnen zeggen "ach het is maar een doos of een jurk" maar voor de klant heeft het soms een heel andere betekenis. Als opruimcoach zal ik nooit tegen iemand zeggen dat ze iets weg moeten doen, ik begeleid ze alleen om na te denken over het belang en de noodzaak om het wel of niet te houden, zonder iets te forceren. Ik kijk mee en geef advies. Ik organiseer en help bij het prioriteren van wat zinvol en nuttig is voor mijn klant. De eindbeslissing ligt altijd bij mijn klant.

Wat is voor jou een succesvol opruimproject?

Als we een systeem kunnen vinden dat goed werkt voor de klant, voel ik me tevreden. Op een dag moest ik helpen met het organiseren van een garagebox en onder het stof en de rommel zat wat oud serviesgoed van hun opa verstopt. Omdat mijn klant zich niet van dit servies kon losmaken, besloten we het uit de garage te halen en het echt in de keuken te gaan gebruiken.

Wat zou je anders doen dan een jaar geleden?

Toen ik de diagnose kanker kreeg, wilde ik het liefst zo snel mogelijk weer aan het werk. Nu zou ik liever de extra tijd nemen om goed te genezen, zodat ik daarna, volledig uitgerust en genezen, van mijn werk kan genieten.

Heb je nog advies voor mensen die graag willen beginnen met hun opruimreis?

Geef jezelf de kans om goed op te ruimen en overzicht te creëren, zodat je daarna kan genieten van de volledige ruimte van je huis en de rust in je hoofd! Ik sta helemaal klaar voor iedereen die geïnteresseerd is in enige hulp om deze droom waar te maken.

Dank je voor je deelname aan dit interview.

Maak contact met Veronique via LinkedIn

<https://www.linkedin.com/in/veronique-peeters-struktuur/>

[Nederlandse vertaling van het Engels interview verschenen in het I Am Magazine, September 2021]